

**Podklady pre príhovory na PRVÚ nedeľu mesiaca február roku 2014,
na tému Prvá bolesť - Simeonovo proroctvo**

Mesiacom február mariánskeho roka 2014 pokračuje deväťmesačná prípravná novéna na zverenie Slovenska pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie, ktoré sa uskutoční 15. septembra 2014 v šaštínskej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie. Každý mesiac má svoju osobitnú tému, ktorej námety kňazi vo farnostiach svojim veriacim ponúknu vždy druhú nedeľu v mesiaci.

POZNÁMKA: keďže v mesiaci február 2014 pripadá na prvú nedeľu Obetovanie Pána, bude príhodné predniesť homíliu o prvej bolesti Panny Márie nie počas druhej, ale už počas prvej nedele.

Úmysel ružencového desiatku na mesiac február: za všetkých ľudí ohrozených neistou budúcnosťou, trápených pesimizmom, neistotou, bezvýhodiskovou situáciou, pochybnosťami.

Evanjelium prvej februárovej nedele (Lk 2, 22-40)

Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli Ježiša jeho rodičia do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi,“ a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky.

V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša.

Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do svojho náručia a velebil Boha slovami: „Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.“

Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo.

Simeon ich poželal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, – a tvoju vlastnú dušu prenikne meč –, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých sŕdc.“

Žila vtedy aj prorokyňa Anna, Fanuelova dcéra, z Aserovho kmeňa. Bola už vo vysokom veku. Od svojho panenstva žila so svojim mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, velebila Boha a hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema.

A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta. Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom.

Meditácia o prvej bolesti Panny Márie:

V slovách proroka Simeona, adresovaných priamo Panne Márii, sa završujú a svoju definitívnu interpretáciu nadobúdajú predpovede, ktoré sa Panna Mária dozvedela pri Zvestovaní, a ktoré sama vyjadrila slovami *Magnifikatu*. V ňom Mária vyjadruje svoju vieru v Božiu silu, v silu *Božieho ramena*, ktoré rozptyľuje pyšných, detronizuje mocných, bohatých prepúšťa naprázdno. A naopak, povyšuje ponížených, nasýti hladných, ujíma sa svojho služobníka. Teraz sa Panna Mária od Simeona dozvedá, že tým mocným *Božím ramenom* sa stane vlastne jej Syn, že to on je ustanovený na pády pyšných, mocných a bohatých, a na povstania ponížených, hladných a slúžiacich. Jeho pokora pokorí pyšných, jeho slobodne prijatá a láskyplná bezmocnosť odzbrojí mocných, jeho zmysluplná chudoba zneistí bohatých. Mária v Magnifikate chválila Boha, že sa ujal *svojho služobníka Izraela*, ktorý bude verný prisľúbeniam daným Abrahámovmu pokoleniu. Teraz sa Mária dozvedá, že v tom Izraeli okrem Božích služobníkov budú Bohu mnohí protirečiť a odporovať. Znamením a kritériom bude Ježiš Kristus. A nebude to iba čosi vonkajškové, lebo uprostred ľudu Izraela vyjde najavo zmýšľanie mnohých srdc. Srdc, ktoré budú nútené zaujať pred jej Synom a voči jej Synovi postoj. Neprišiel priniesť pokoj, ale rozdelenie (Lk 12, 51). A ona na tomto bolestnom a očistnom procese bude mať priamy podiel, lebo jej dušu prenikne meč, ako preniká trhavá páľčivá bolesť každú matku vidiacu rozdelenie jej synov a dcér. Tú dušu, ktorá u Alžbety vebila Pána a jasala v ňom ako v Spasiteľovi. Tú oduševnenosť, s akou prisľúbila byť *služobnicou Pána*. Teraz sa táto predpoveď kompletizuje: jej službou teda bude obetovanie bolestí duše v duchu slov *nech sa mi stane podľa tvojho slova*: ono, to slovo, je tým ostrým dvojsečným mečom, prenikajúcim a zasahujúcim najhlbšie jadro jej materinskej identity.

Svätý Otec, pápež František:

„Mária je matkou nádeje, najvýraznejšou ikonou kresťanskej nádeje. Celý jej život je postupným sledom postojov nádeje, počnúc oným „áno“ v momente Zvestovania. Mária nevedela, ako by sa mohla stať matkou, ale úplne sa odovzdala nastávajúcemu tajomstvu a tak sa stala ženou očakávania a nádeje. Potom ju vidíme v Betleheme, kde sa predpovedaný *Spasiteľ Izraela* a *Mesiáš* narodil v chudobe. Následne sa nachádza v Jeruzaleme kvôli obetovaniu v chráme, kde popri radosti starca Simeona a stareny Anny odznieva proroctvo o meči, ktorý mal *peniknúť jej dušu*; a tiež proroctvo o *znamení protirečenia*. Mária si uvedomuje, že poslanie i samotná identita jej Syna presahuje jej materinské bytie...“.

(http://www.vatican.va/holy_father/francesco/speeches/2013/november/documents/papa-francesco_20131121_monache-aventino_it.html)

Kardinál Jozef Ratzinger, pápež Benedikt XVI:

„Tento úryvok Evanjelia rezonuje s Lukášovým úvodom do mariánskeho mystéria, keď viackrát opakuje, že Mária "uchovávala" Slovo vo svojom srdci. (por. Lk 1, 29; 2, 19; 2, 51). Mária takpovediac zhromaždila v sebe vitálne prvky Izraela: modliac sa niesla v sebe utrpenie i veľkosť tejto histórie, aby ju premenila na úrodnú pôdu pre živého Boha. Modliť sa - ako hovorí Matúšovo Evanjelium - je nepochybne oveľa viac ako len mechanické opakovanie slov. Byť úrodným terénom pre Slovo znamená byť pôdou otvorenou prenikajúcemu semenu, ochotnou tomuto semenu sa pripodobniť a zriekať sa seba samej v záujme jeho vyklíčenia. Nuž a Mária svojím materstvom preliala do zrna svoju vlastnú podstatu, telo a dušu, aby sa mohol zrodiť nový život. Simeonovo proroctvo o meči prenikajúcom Máriinu dušu presahuje v skutočnosti akékoľvek utrpenie, ide o čosi omnoho väčšie a hlbšie: Mária sa dáva úplne a celkom

k dispozícii ako "úrodná pôda", ktorá sa vydáva k úplnému využitiu a úplnému spotrebovaniu, aby bola premenená na Toho, ktorý nás potrebuje, aby sa stal plodom zeme.“ (<http://www.stpauls.it/madre06/0507md/0507md11.htm>)

Pápež Ján Pavol II:

„Mária s Jozefom zostali veľmi prekvapení, keď Simeon Ježiša označil za *svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela* (Lk 2,32). Mária však v súvislosti s proroctvom o meči prenikajúcom jej dušu zostáva ticho. Tak spolu s Jozefom prijíma tie tajomné slová predznamenávajúce veľmi ťažkú skúšku; slová o najhlbšom zmysle obetovania Ježiša v chráme. Vskutku, podľa Božieho plánu bola obeta prinesená v podobe *páru hrdličiek alebo dvoch holúbkov, ako káže zákon* (Lk 2,24) predohrou obety samého Ježiša, *tichého a pokorného srdcom* (Mt 11,29); v nej sa malo uskutočniť *ozajstné obetovanie* (Lk 2,22) v podobe Márie spojenej so Synom v diele vykúpenia“.

http://www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/audiences/1996/documents/hf_jp-ii_aud_19961218_it.html

Zamyslenie biblistu, kardinála Gianfranca Ravasiho:

„Simeonova modlitba obsahuje aj proroctvo zamerané na Ježišovu matku. Obraz meča prenikajúceho jej dušou súvisí s kopijou prebodávajúcou bok jej ukrižovaného syna... To je znovu Satanova skúška vzhľadom na Ježiša. Čo však znamená táto hrozná predpoveď? Niektorí kresťanskí spisovatelia, ako napríklad Origenes, mysleli na osten pokušenia vnikajúci do Máriinej čistej viery, a to vo chvíľach pred krížom (...) Matka bude v srdci zápasu za a proti Kristovi. Aj ona sa ocitne uprostred „protirečenia“ v podobe stretu srdc. Svätý Pavol do toho vnáša svetlo. Keď Ježišov kríž označuje nasledovne: *pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo, ale pre povolaných, tak Židov ako Grékov, Krista - Božiu moc a Božiu múdrosť*“

<http://www.famigliacristiana.it/blogpost/segno-di-contraddizione.aspx>

Reflexia Svätého Bernarda:

„Tvoju dušu, preblahoslavená Matka, naozaj prenikol meč. Veď keby nebol prenikol ju, nebol by prerazil ani telo tvojho Syna. Lebo keď tvoj Ježiš – nás všetkých, ale osobitne tvoj – vydýchol, Jeho duše sa vôbec nedotkla neľútostná kopija, ktorá mu otvorila bok – neušetrila ani mŕtveho, hoci Jemu už nemohla uškodiť –, ale tvoju dušu prenikla. Jeho duša tam totiž už nebola, ale tvoju nebolo možno odtiaľ odtrhnúť. Tvoju dušu teda prenikla sila bolesti, aby sme právom oslavovali viac ako mučenicu tú, ktorej súcitná spoluúčasť isto prevyšovala pocit telesného utrpenia.

Či nebolo pre teba horšie ako meč slovo: „Žena, hľa, tvoj syn,“ ktoré vskutku prebodávalo dušu a prenikalo až po oddelenie duše od ducha? Aká to zámerna! Dostávaš Jána za Ježiša, sluhu namiesto Pána, učeníka namiesto Učiteľa, syna Zebedejovho namiesto Syna Božieho, čistého človeka namiesto pravého Boha! Ako by to nepreniklo tvoju najcitlivejšiu dušu, keď už aj naše srdce, hoci je z kameňa a zo železa, rozrýva čo i len spomienka na to.

Nečudujte sa, bratia, keď hovoríme, že Mária bola mučenicou duše. Nech sa čuduje ten, kto zabudol, že Pavol **medzi najväčšie hriechy** pohanov ráta ich **bezcitnosť**. To bolo ďaleko od Máriinho srdca, nech je to ďaleko aj od jej služobníkov.

Ale niekto azda povie: „A nevedela vopred, že má zomrieť?“ Bezpochyby vedela. „A nedúfala, že čoskoro vstane z mŕtvych?“ Dúfala a pevne. „A napriek tomu žiaľila nad Ukrižovaným?“ Áno a veľmi. Ináč, ktože si, brat môj, alebo odkiaľ máš tú múdrosť, že sa viac čuduješ spolutrpiacej Márii ako Máriinmu trpiacemu Synovi? On mohol umrieť aj telom a ona nemohla umrieť s ním srdcom? To prvé urobila Kristova láska,

od ktorej väčšiu nemal nik; to druhé urobila Máriina láska, po ktorej už inej podobnej nebolo.“ (*Sermo in dom. Infra oct. Assumptionis, 14-15: Opera omnia, Edit. Cisterc. 5 [1968], 273-274*)

Exegetické poznámky (podľa prof. Gérarda Rossé):

* obetovanie Ježiša sa odohráva v Jeruzalemskom chráme, ohnisku náboženského života Židov – aj tým táto udalosť nadobúda univerzálny a posvätný charakter.

* Jozef a Mária priniesli Ježiša do chrámu dobrovoľne, presahovalo to vtedajšie predpisy, ktoré už nepožadovali návštevu Svätého Mesta. Prvorodeného bolo v tom čase možné obetovať aj na iných miestach.

* slová „*znamenie, ktorému budú odporovať*“ môžu mať dva základné významy: pokorenie a následné oslávenie synov Izraela, ale najmä duchovný či morálny pád a obrátenie Židov v postoji voči Ježišovmu slovu a jeho cirkvi. Ježiš prichádza ako znamenie spásy, ktoré narazí na odpor a odmietnutie mnohých v Izraeli. Ježišovo hlásanie medzi nimi vyvolá konflikty a rozdelenie.

* slová „*tvoju vlastnú dušu prenikne meč*“ – Simeon sa nečakane obracia menovite na Máriu so zlovestnou predpoveďou jej utrpenia. Formulácia rezonuje s Ez 14,17 o meči, ktorý *prechádza krajinou*, čiže ide o meč spôsobujúci rozdelenie. Predpoveď možno vnímať na viacerých úrovniach. Napríklad, že Simeon o Márii vystavenej skúške viery, ktorú prekoná prijatím meča do vlastného života, čiže bolesti rozdelenia židovskej komunity zoči-voči Ježišovi a jeho slovu. Súčasne mohol Simeon myslieť na meč prenikajúci dušou Ježiša Krista, čiže na udalosť kríža, pod ktorým bude Mária stáť hľadiac na toho, *ktorého prebodli* (Zach 12, 10). Okrem udalosti kríža ide aj o celý Ježišov pozemský život: Mária je prepojená s celým osudom svojho Syna - Mesiáša, s ktorým zdieľa všetky protivenstvá celého jeho života i všetkého, čo sa udialo po udalosti Zmŕtvychvstania.

(Approcci esegetici al testo della presentazione -Lc 2,22-40, <http://dimensionesperanza.it/aree/formazione-religiosa/bibbia/item/6383-approcci-esegetici-al-testo-della-presentazione-lc-222-40-g%C3%A9rard-ross%C3%A9.html>)

Meč ako symbol Božieho slova

„Vrcholom Simeonových prorockých slov adresovaných Márii spočíva v pojme „MEČ“. Čo vlastne znamená? Vyjadruje azda vojnu, ničenie, či trest? Alebo silnú bolesť, násilnú smrť? Každá z týchto interpretácií sa môže opierať o viac či menej početné úryvky Starého Zákona. Okrem týchto významov tu predsa je ešte jeden, podľa ktorého je *meč* najčastejším symbolom Božieho slova. V Starom Zákone jestvujú dva prípady, tento symbolizmus sa často vyskytuje v židovských komentároch biblických textov v podobe targumov a midrašov. Sedemkrát aplikuje túto terminológiu Nový Zákon. Božie slovo, teraz už identifikované s Ježišovým slovom, je prirovnané k ostrému dvojsečnému meču. Najúžšie súvislosti sa nachádzajú v Apokalypse a potom aj v Liste Efezanom (6,17): „A zoberte si ... meč Ducha, ktorým je Božie slovo!“. Osobitnú pozornosť venuje tomuto pojmu List Hebrejom 4,12: „Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca“. Zrejmá je hneď analógia medzi Lk 2,35 a Hebrejom 4,12. V oboch úryvkoch sa hovorí o *meči* ktorá „peniká dušu“ a „zjavuje – skúma úmysly a myšlienky srdca. Na základe tohto židovsko-biblického symbolizmu o meči – Božom Slove sa vynára hypotéza, že meč spomínaný Simeonom je obrazom Božieho Slova, vyjadreného v Ježišovom učení. Táto exegéza, predvídaná prinajmenšom už svätým Ambrózom – nevyklučuje iné, ba ľahko ich môže integrovať. V konečnom dôsledku takto dekódovaný symbol meča dobre zapadá do bezprostredného kontextu verša Lk 2,34.

Tesne predtým Simeon pozdravil dieťa Ježiša ako svetlo pohanov a slávu Izraela (verš 32): tieto slová rezonujú s Izaiášovými slovami o Trpiacom služobníkovi (Iz 42,6; 49,6). Takáto formulácia predstavuje tohto služobníka presne ako proroka, z ktorého úst Boh učinil onen ostrý meč (Iz 49,2). Spomenuli sme už ten istý obraz, ktorý sa viac krát objavuje v Apokalypse v súvislosti s Kristom (Ap 1,16; 2,12.16; 19,15.21). Ale akiste aj Simeon, rozpoznajúc v Ježišovi jedinečného a vynikajúceho Pánovho služobníka, chce jeho Slovo pripodobniť k meču. V tom prípade má Ježišovo Slovo symbolizované mečom účinný dosah na všetok Izrael ako ľud, a tiež na Máriu ako individuálnu osobu pochádzajúcu z tohto ľudu. (Podľa: Aristide Serra, *Mária secondo il Vangelo*, Queriniana, Brescia 1987², str. 112-119.)

MEČE, prenikajúce v prenesenom význame Máriinu dušu:

- Meč OHROZENIA, ktorými povraždili Herodesovi vojaci betlehemske Neviniatka: pod tými mal padnúť aj Máriin syn Ježiš.
- Meč UMLČANIA, ktorým sťali Jána Krstiteľa, ktorý kedysi zaplesal v lone svojej matky Alžbety počas Máriinej návštevy
- Meč NEPOCHOPENIA, ktorým apoštol Peter odťal Malchusovo ucho v nepochopení Majstrovho príkazu odpúšťajúcej lásky.
- Meč ODPUSTENIA v Ježišových slovách „vlož svoj meč do pošvy“...
- Meče ZRADY, ktoré vojaci dovedení Judášom tasili pri Ježišom zatýkaní v Getsemani, keď sa ich spýtal: „Vyšli ste s *mečmi* a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali...“.
- Meče ZABÍJANIA v podobe klincov prerážajúcich Ježišove ruky a nohy pri ukrižovaní
- Meče DOKONANEJ SMRTI v podobe kópie prebodajúcej Kristov bok

Aktualizácie:

*Rodičia, ktorí do chrámu prinášajú svoje deti na krst s odhodlaním vychovať z nich statočných kresťanov - katolíkov, musia počítať s tým, že ich deti budú svojimi zásadnými postojmi tiež „znameniami protirečenia“. A ich rodičovské duše možno prenikne meč, keď ich deti napríklad v škole vysmejú za modlitbu pred jedlom v jedálni, alebo neúčast' na neslušných hrách, alebo počas výmeny názorov. No túto cestu už prešiel Syn Panny Márie, Ježiš, preto „bez neho nemôžeme nič“, ale on je - práve z moci krstu a ďalších sviatostí - aj s deťmi a mládežou ako ich posila a podpora.

* Dozvedieť sa, napríklad cez diagnózu stanovenú počas tehotenstva, že dušu rodiča prenikne meč predpovedanej identifikovanej vrodenej choroby dieťaťa, je pre otca i matku veľkou skúškou. Napríklad podľa Zdravotníckej ročenky z roku 2011 bol počet prenatalne zistených vrodených chýb detí na Slovensku celkom vyše 1500, z ktorých v 53 prípadoch nasledovalo umelé prerušenie tehotenstva. (http://www.nczisk.sk/Documents/ročenky/ročenka_2011.pdf)

*Bolesti, ohrozenia a neistoty dnešných matiek: Možno hovoriť o *meči nedostatku*, veď matka po narodení dieťaťa ostáva doma a rodina s dvomi príjmami sa mení na rodinu s jedným príjmom a štátnymi rodinnými dávkami. Príjem matiek je počas tohto obdobia minimálny. Teda paradoxne práve v období, keď je dieťa malé a nároky na rodinné výdavky sa zvýšia, príjmy rodín prudko klesnú. Ďalším ohrozením je *meč samoty* kvôli pracovnej zaťažnosti mužov zamestnaných dlho do večera. Kiež by zamestnávateľa v otcov mladých rodín nevideli iba pracovnú silu, ale najmä osobu potrebnú v rodine. Napokon hrozí aj *meč zrady*, hrozba nevery, po ktorej sa rodina sa otriasa v základoch a trpia najmä deti. Mimochodom, podľa jednej novej štatistiky **iba polovica mužov a žien** na Slovensku **jednoznačne odmieta názor, že manželstvo je zastaraná inštitúcia. A ani**

len polovica mužov a žien nevyhlasuje jednoznačne rodinu za **najlepšie prostredie pre dieťa**. (<http://www.ssds.sk/casopis/archiv/2013/fss0113.pdf>)

Príbeh:

Dospievajúce marocké kresťanské dievča menom Salema dojaté v Evanjeliu postavou Ježiša Krista ukázala evanjeliový príbeh aj svojej moslimskej kamarátke Rachele. Zaujatá postavou Ježiša Krista sa aj ona rozhodla stať kresťankou a prijala krst. Kým Rachelu islamskí fundamentalisti zavraždili, Salemu uväznili a mučili. Až po silnom tlaku verejnej mienky bolo dievča, patrične traumatizované, prepustené. Odvážna Salema sa pre svoju vieru v Krista stala *znamením protirečenia*, jej duši a iste aj dušu jej rodičom prenikol meč bolesti nad utrpením dcéry. (Antonio Socci, Paolo Mieli: „I nuovi perseguitati”. Indagine sulla intolleranza anticristiana nel nuovo secolo)

Ruženec v rukách známych osobností:

*** Svätý Otec František:**

Denne sa modlí celý veľký ruženec. Krátko po smrti blahoslaveného Jána Pavla II. v roku 2005 vyznal, že ho k modlitbe každodenného celého ruženca priamo inšpiroval príklad pápeža Jána Pavla II., keď sa ho raz modlil v jeho blízkosti. Kardinál Bergoglio v roku 2005 povedal: *Kľučal pred všetkými, pred veľkou skupinou ľudí. Videl som Svätého Otca od chrbta a postupne som sa ponoril do modlitby. Nebol som sám, modlil som sa modlil so všetkými ostatnými uprostred Božieho ľudu a ako jeho súčasť vedeného naším Pastierom. Uprostred modlitby som sa prestal sústrediť pri pohľade na pápežovu postavu, vnímajúc ako jedno veľké svedectvo jeho zbožnosť a úctu. Čas utekal a ja som si začal predstavovať mladého kňaza, bohoslovca, básnika, robotníka, chlapča z Wadovic ... On zostával v tej istej polohe modliac sa Zdravas jeden za druhým. Jeho svedectvo ma oslovilo. Cítil som, že tento muž vyvolený k vedeniu Cirkvi, znovu prechádzal svoju cestu až k svojej nebeskej Matke, cestu začatú už v období detstva. Uvedomil som si vnútornú silu slov adresovaných Guadalupskou Matkou svätému Juan Diegovi: nemaj strach, či azda nie som tvojou matkou? Vtedy som si porozumel Máriinej prítomnosti v živote pápeža. Účinok tohto svedectva sa vtedy zo mňa nevytratil ako čosi chvíľkové. Odvtedy každý deň odriekam pätnásť tajomstiev ruženca.*" (<http://www.lanuovabq.it/it/articoli-il-rosario-di-papa-francesco-6397.htm>)

*** kardinál József Mindszenty:**

Boží služobník a uhorský prímas József Mindszenty vo svojej inauguračnej reči 7. októbra roku 1945 vyhlásil modlitebnú inváziu: "Staňme sa teraz národom modlitby. Ak sa znovu naučíme modliť, bude odkiaľ čerpať silu a dôveru. Aj ja dúfam v inváziu modlitieb miliónov, verím v odteraz ešte silnejšie zovieraný ruženec v rukách mojej matky. Nestrácajte dôveru!"

(http://www.rozsafuzerkiralyneja.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=114)

*** kardinál Joachim Kardinál Meissner:**

Ešte ako biskup v Erfurte raz stretol skupinu Nemcov z Povolžia, ktorý už 35 rokov žili na Sibíri bez kontaktu z Cirkvou. Vyznali, ako po nej túžia a pýtali sa, čo majú odovzdať svojim deťom, aby dosiahli večný život? Keďže knihy by im cez hranice nepustili, dal im ruženec, ktoré zavesene na krku ako retiazka pohraničnikom vadiť nebudú. Meissner im ukázal krížik, na ktorom sa modlia vyznanie viery a potom tri perly o viere nádeji a láske. No a napokon je na šnúrke "navlečený" celý Nový zákon.

Nasledujú zrníčka tajomstiev vtelenia, utrpenia a víťazstva Ježiša Krista. Po tomto Meissnerovom vysvetlení jeden z ruských pútnikov vzal ruženec do ruky a prehlásil: tu držím v jednej ruke skutočne celú katolícku vieru!

Keď túto príhodu rozprával v Lurdoch pútnikom, ešte dodal: „Až jedného dňa zavriem oči a Kolínčania ma uložia do rakvy, vezmú mi všetko: pektorál, môj krásny prsteň, pastorál. Ale napísal som do svojej závete: *Ruženec mi nesmiete vziať! Ten chcem mať so sebou!* Inokedy Meissner vyznal: Modlím sa denne modlitbu: *ruženec vo svojich rukách a na kríž pohľad posledný - tak by som svoj život skončiť chcel; Matka, toto šťastie mi daj!*“ (http://antost.sweb.cz/ruzenec_meissner.htm)

*** blahoslavený Jozef Kowalski, salezián:**

V roku 1941 bol brutálne zatknutý a odvečený do koncentračného tábora v Osvienčime. Očítý svedok Konrád Szweda opísal, ako nacistický komandant Palitzsch raz zbadal, že Kowalski čosi drží v zovretej dlani. Keď ho udrel po ruke bičom, vypadol ruženec. Palitzsch zrukol *Pošliap to!* Nehybného Kowalského rozzúrený dôstojník zbil do krvi a poslal do zvláštnej trestaneckej skupiny vystavenej „špeciálnym“ spôsobom mučenia. (<http://rn.christ-net.sk/0399/kowalski.htm>)

*** Luis Pasteur:**

Raz vo vlaku pristúpil k nemu do kupé sebavedomý študent. Keď v jeho rukách zbadal ruženec, spýtal sa: prečo sa modlíte ruženec, Boh predsa nejestvuje, iba VEDA je odpoveďou! Dajte mi vašu adresu, na ktorú vám pošlem knihy na usmernenie. Starec musel vystúpiť, a tak mladíkovi narýchlo podal svoju vizitku, na ktorej stálo: *Luis Pasteur, Ústav VEDECKÉHO výskumu*. Pasteur zomrel s ružencom v ruke vo chvíli, keď mu čítali zo životopisu Vincenta de Paul. (<http://forums.catholic.com/showthread.php?t=630830>)

Ďalšie materiály k téme pápeži a ruženec (v nemčine):

<http://campus.udayton.edu/mary/resources/German/DiePapsteUndDerRosenkranz.html>

Ďalšie materiály na ave.kbs.sk.

Pripomienky, návrhy a podnety posielajte na adresu ave@kbs.sk